

Pomyślne działania ofensywne na północ od rzeki Terek

Miedzy Wołgą i Donem oraz na odcinku Kalinin — jezioro Ilmeń załamały się ponawiane silne ataki sowieckie. — Na obu odcinkach zniszczono 85 czołgów. — Ściągacze zatopili przez natarcie na brytyjskie wybrzeże kilka nieprzyjacielskich okrętów.

Z Kwatery Głównej Führe-
ra, dnia 4 grudnia.
Naczelne Dowództwo Sił
Zbrojnych podaje:

Na północny wschód od
Tuapse i nad rzeką Terek bolsze-
wicy ponownie bezskutecz-
nie atakowali większymi siła-
mi. Szereg oddziałów niemiec-
kie przeprowadzały w ciągu
ostatnich dni w rejonie
na północ od Tereku pomyśln-
ne działania ofensywne, od-
nosząc znaczne zwycięstwa ter-
renowe i zniszczyły kilka nie-
przyjacielskich jednostek zmo-
toryzowanych i kawalerijskich.
Wzięto licznych jeńców
i bogatą zdobycz w broni i po-
jazdach.

W przebiegu walk w stepie
Kaukaskim w dalszym ciągu
rozproszono nieprzyjacielskie
bataliony piechoty, 8 czołgów
i liczne pojazdy zniszczono
oraz przerwano najważniejsze
drogi zaopatrzenia przeciwnika.

W dalszym ciągu zaciętych

walk odpierających między
Wołgą i Donem w dniu wczoraj-
szym ponawiane silne ataki
bolszewickie załamały się
z ciężkimi stratami. Zniszczono
36 czołgów. Setki jeńców.
Wroni i łanej zdobyczy wpadło
w ręce naszych wojsk.

W wielkim łuku Donu mi-
mo zawziętego oporu nieprzy-
jaciela ataki własne mają
nabiegać pomyślnie.

Na odcinku Kalinin — je-
zioro Ilmeń ponownie załama-
ły się silne ataki czołgów
i piechoty sowieckiej z wyso-
kimi krwawymi stratami oraz
stratami w materiale wojen-
nym. Nieprzyjaciół ponownie
stracił 49 wozów pancernych.
Eskadry samolotów bojowych
i pikujących skutecznie współ-
działały w zaciętych walkach
odpierających. Samoloty my-

śliwskie zmusiły nieprzyja-
cielskie zespoły lotnicze do
walki i zestrzeliły 22 sowiec-
kie samoloty. 4 dalsze znisz-
czyła artyleria przeciwlotni-
cza. Trzy własne samoloty
zaginęły.

W czasie od 21 do 30 listo-
pada brytyjskie lotnictwo
straciło 111 samolotów, z cze-
go 62 w rejonie Morza Śród-
ziemnego. W tym samym cza-
sie w alce przeciwko Wie-
kiej Brytanii stracono 50
własnych samolotów.

Podczas ponawianych na-
tarcia na brytyjskie wybrzeże
zatopili niemieckie ścigacze
w dniu 1 grudnia statek han-
dlowy o pojemności 3.000
TRB i okręt ubezpieczający,
zaś w dniu 3 grudnia kontr-
torpedowiec klasy „Hunt”
i dwa statki handlowe o łącz-
nej pojemności 4500 TRB. Po
gwałtownych nocnych wal-
kach z nieprzyjacielskimi
kontrtorpedowcami wszystkie
łodzi powróciły do swojej
bazy.

Ataki z lotu nurkowego na obiekty kolejowe na południowym wybrzeżu Anglii

BERLIN. (DNB). Według
komunikatu naczelnego do-
wództwa sił zbrojnych szyb-
kie niemieckie samoloty boi-
we zaatakowały we środę
przed południem z lotu nur-
kowego obiekty kolejowe w
okolicy Deal na południowym
wybrzeżu Anglii. Na pewnym

dworcu wywołano spustosze-
nia w urządzeniach ruchu.

Przy odlocie samoloty ostrze-
lały ogniem broni pokładowej
koszary pod Deal. Z dobrym
również skutkiem ostrzela-
no umocnienia nadbrzeżne.
Wszystkie samoloty wróciły
bez strat do swoich baz.

Wzrost drożyzny w Iraku

ERZERUM. Gazety irackie
skarżą się w dalszym ciągu
na wzrost drożyzny, która,
jak one twierdzą, osłabia
wysokość nie do zniesienia,
i wzywają stałe rządy, do jak
najenergiczniejszych środków
przeciwko spekulantom. Dla
zapobieżenia kryzysowi na
rynku piekarskim, polecono,
jak ogłasza komisarz genera-
ny dla spraw sanowizacyjnych,
kierownictwu więzienia
przejęcia wypieku chleba i je-
go sprzedaży. Wygląda to tak,
jak gdyby wszyscy piekarze
siedzieli już w więzieniu.

Lord Winster stawia pytania..

GENEWA. „Ile naszego
materiału wojennego, wysta-
nego do Związku Sowieckiego,
spoczywa już na dnie morza?
Czy nie zachodzi niebezpie-
czeństwo, że za wiele myślimy
o stratach łodzi podwodnych
przeciwnika, a za mało o stra-
tach naszych własnych okrę-
tów? — Posiadanie dostatecz-
nej ilości okrętów i wystar-
czającej ich ochrona na mor-
zu stanowi rdzeń zagadnie-
nia”. Takie tezy wyraził lord
Winster, były sekretarz pry-

watny pierwszego lorda bry-
tyjskiej admiralicji w liście
otwartym do „Sunday Times”.

Wówczas, kiedy jeszcze
Churchill był pierwszym lor-
dem brytyjskiej admiralicji, —
pisał lord Winster — ogłasza-
no optymistyczne cyfry o stra-
tach łodzi podwodnych prze-
ciwnika. Następnie admira-
licja przeszła do praktyki nie
podawania w ogóle żadnych
cyfr. Taka decyzja jest przy-
najmniej zrozumiała. Lecz to,
co czyni obecnie admiralicja,

jest całkowicie fałszywe. Ussi-
ruje ona mianowicie z jednej
strony nie udzielać żadnych
informacji, z drugiej zaś stro-
ny w dość dowolnej formie
publikować straty przeciwni-
ka. Stare doświadczenie w
wojnie morskiej poucza, że
właśnie przy atakach na ło-
dzie podwodne bardzo łatwo
o pomyłkę. Tego rodzaju
oceny nie prowadzą w ogóle
do niczego, albo co najwyżej
do wprowadzenia w błąd
własnego społeczeństwa.

Gospodarcza degradacja Anglii — Stany Zje noczone usuwają ją na- wet ze starych monopolistycznych pozycji

SZTOKHOLM (DNB). Rozmaite
wiadomości, nadechające ze Sta-
nów Zjednoczonych rzucają wyraź-
ne światło na spadek siły produk-
cyjnej angielskiego przemysłu. Ten
spadek produkcji tłumaczy się po-
 pierwsze brakiem surowców, wywo-
dzonym z powodu braku surowców, a po dru-
gie brakiem siły roboczej.

Komunikat p. że pierwsza
budowana w Ameryce dla brytyj-
skich kolei żelaznych lokomotywa
przysłała obecnie do jednego z por-
tów angielskich, Anglia zajmowała
niegdyś pierwsze miejsce w budowie
lokomotyw i kolei żelaznych. Teraz
nie ma już dostatecznych sił, by u-
trzymać tę produkcję, a nawet zmu-
szona jest z Ameryki sprowadzać
lokomotowy, których niegdyś dostar-
czała całemu światu.

Równocześnie oświadcza Wa-
szington, że z całą pewnością,
że nie ma żadnego celu wysyłanie
statków amerykańskich na budowę
okrętów do Wielkiej Brytanii, po-
nieważ rząd nie posiada nowo-
wześnie urządzeń doków i na-
wet w przybliżeniu nie może do-
przynąć kroku budownictwa okrę-
townego w Stanach Zjednoczonych.
Dlatego lepiej pozostawić każda-
żąc statki w Stanach Zjednoczo-

nych i poprawiać stan amerykań-
skiej floty handlowej.
W ten sposób straciła zatem
Anglia na korzyść Stanów Zjedno-
czonych również monopol w dzie-
dzinie budownictwa okrętowego,
którego to monopolu tak zaciepie-
broniła przez stulecie, Stany Zjed-
noczone świadomie rozbudowując
swoją flotę handlową przygotowują
się już do przystąpienia po wojnie
do walki konkurencyjnej z Angli-
kami.

RZYM. (DNB). Walczące
na jeziorze Ładoga ścigacze
włoskie odznaczono zostały za
dowód uznania Finlandii dla
ich pracy we wspólnie prowa-
dzonej walce przeciwko bols-
zewizmowi Fińską Flagą Or-
dynansową.

LIZBONA. (DNB). W ko-
ściele w Guimarães załamała
się w czasie nabożeństwa pod-
łoga w ten sposób, że duża
część wiernych spadła do znaj-
dującej się pod podłogą krypty.
Podczas tego nieszczęśli-
wego wypadku 10 osób stra-
ciło życie, a 50 poniosło rany.

Bitwa koło Tunisu jeszcze nie jest wygrana

VIGO. New York Times omawia
w sposób bardzo otwarty sytuację
wojenną. Dziennik w pewnym arty-
kule zaznacza, że „bitwa pod Tun-
sem nie jest jeszcze wygrana. Alge-
ria i Marokko były bitwą politycz-
nymi, ale bynajmniej nie wojennymi.
Należy zawsze pamiętać o tym, że
większość naszych sił zbrojnych mu-
si prowadzić wojnę nie posiadając
odpowiedniego doświadczenia”. W
związku z walkami na Wschodzie
uważa dziennik, że nie można się
spodziewać aby Związek Sowiecki
podczas tej zimy prowadził zwycię-

sko decydujące bitwy. Niemcy zaję-
li pozycje, pozwalające im do utrzy-
mania przewagi w swych rękach
nad głównymi punktami oparcia
przeciwnika. Bez wątpienia podczas
zimnej bieżącej ożywności odporności
moralnej będzie odgrywał w Związ-
ku Sowieckim znacznie większą ro-
lę niż u Niemców.

W końcu gazeta stwierdza: „Przed
nami leży jeszcze dużo niesięcych cię-
kich wysiłków, gdyż potęgą przeciwni-
ka w Europie, na Pacyfiku i w
Azji jest większa od zjednoczonych
sił A. P. i Anglii”.

Tylko bez komentarzy

JJ. SZTOKHOLM. Dyrek-
tor urzędu cenzury w Wa-
szyngtonie, Byron Price, wydał
zarządzenie, że od tej
chwili zagraniczni korespon-
denci w Stanach Zjednoczo-
nych mogą do swoich gazet
podawać jedynie „informacje
odnoszące się do faktów”, nie
mogą natomiast wysyłać
„żadnych polemik ani komen-
tarzy”. Oznacza to zatem, że
obecnie korespondentom za-
granicznym w Stanach Zjed-
noczonych nie wolno już wca-
le pisać sprawozdań na temat
owych ważnych zagadnień
politycznych, jak na przykład
o różnicach zdań między Sta-

nami Zjednoczonymi a Anglią,
o zagadnieniu, czy Ameryka
Północna winna również wal-
czyć o utrzymanie imperium
brytyjskiego, czy też nie. To
samo dotyczy czysto wew-
nętrznich spraw amerykań-
skich, które również nie mo-
gą być przedmiotem sprawoz-
dań korespondentów zagra-
nicznych.

Wobec tego wielki mur cen-
zury wokół Stanów Zjedno-
czonych wzniesiono jeszcze
trochę wyżej. Komentarze są
niepożądane, — co do tego w
każdym razie nie trzeba pisać
wcale komentarza.

Przeciwdziałanie mocarstw Osi

BERLIN. Na rabunkowy na-
pad wojsk anglo-amerykań-
skich na Francję, Afrykę Płn. na
stąpiła bardzo szybka odpow-
iedź ze strony Niemiec i
Włoch. Dość otwarcie wyga-
dano się z tym, co zresztą było
zupełnie jasne, że Afryka Płn.
miała stanowić jedynie poz-
ycję wyjściową do działań
wojennych przeciwko „sła-
bym punktom” europejskiego
wybrzeża południowego. Gorli-
wi agenci amerykańscy już
od tygodni polowali na dobre
mapy tych terenów w mia-
stach południowo-francuskich,
a poszczególne ciekawe samo-
loty amerykańskie i angielskie
zaryzykowały loty aż
nad terytorium południowej
Francji dla przeprowadzenia
wywiadu. Mocarstwa Osi wy-
sunęły w krótkiej decyzji spi-
żowy rygiel przed zamierzenia
amerykańsko-angielskie. Ar-
mia niemiecka i włoska objęła
obronę francuskiego wybrze-
ża nad Morzem Śródziemnym
przeciwko wszelkim atakom
nieprzyjacielskim. wciągając
w ten kordon obronny rów-
nież i Korsykę. Nic zatem nie
pozostało za marzeń o łatwym
spacerze przez Morze Śród-
ziemne, jak sobie może myś-
lano o dalszych operacjach w
waszyngtońskich urzędach.

Wojska francuskie w Algie-
rze i Marokko, a przede wszy-
stkim jednostki floty francu-
skiej stawiały amerykańsko-
angielskim intruzom w kilku
miejscach znaczny opór. W
całości jednak opór ten nie
był dość silny dla skutecznego
pokrzyżowania zamiarów
nieprzyjacielskich. Gdy mo-
carstwa Osi rozpoczęły na-

tychmiast swoje przeciwpo-
ciąganie i wojska ich prze-
maszerowały przez niezajątą
dotychczas Francję aż do wy-
brzeży Morza Śródziemnego,
to cały świat wie, że zarządze-
nia te zwrócone były nie prze-
ciwko Francji, lecz że zostały
spowodowane amerykańsko-
angielskim aktem przemocy
przeciwko Afryce Północnej.
Zarządzenia Niemiec i Włoch
zrozumiane zostały również
przez naród francuski i jego
kierownictwo.

Młode państwa Europy są
dostatecznie silne do zapew-
nienia ochrony europejskiego
kontynentu również przeciw-
ko najnowszej groźbie amery-
kańsko-angielskiej. Anglia i
na tej krętej drodze pod
skrzydłami Roosevelta nie
osiągnie możliwości powrotu
na kontynent.

Podniesiony w Nowym Jor-
ku krzyk triumfu po wylodo-
waniu we Francuskiej Afryce
Północnej okazał się bardzo
szybko jako przedwczesny.
Przemieni się on w ciężki ko-
ciokwik, skoro uwidoczni się
militarny skutek zarządzeń
odwetowych Osi. Dowód te-
go, że posilki dla Ameryka-
nów drogą morską nie będą
łatwe, otrzymał już Waszyng-
ton dość przekonująco.

Kiedy z każdym dniem co raz
wyraźniejszą będzie rzecza,
że przewóz posiłków drogą
morską przynosi ze sobą no-
wy silny wpływ krwi floty
anglo-amerykańskiej, nie po-
zostający w żadnym stosunku
do militarnych możliwości w
Afryce Północnej, nastąpi
znowu wielkie rozczarowanie
Anglików i Amerykanów.

Duce przyjął kapitana i załogę łodzi podwodnej „Barbarigo”

RZYM. (DNB). Duce przy-
jął w obecności podsekretarza
stanu w ministerstwie mary-
narki, admirała Riccardi, za-
łogę łodzi podwodnej „Barba-
rigo”, pozostającej pod do-
wództwem kapitana Renzo
Grossi. Mussolini wyraził ka-

pitanowi i członkom załogi
swoje uznane za wspaniałe
sukcesy łodzi podwodnej, któ-
re to sukcesy stanowią nową
chlubną kartę w historii włos-
kiej marynarki wojennej i na-
pełniły naród włoski dumą i
podziwem.

Kłamstwa angielskie o posuwaniu się naprzód

RZYM. Powstrzymanie ope-
racji wojennych w Afryce
Północnej, które Londyn
i Waszyngton usiłują zataić
za pomocą napuszonej ko-
munikacji, dobrze poinformo-
wane sfery włoskie przypisują
poważnym trudnościom,
na jakie napotkała sprawa
zaopatrywania 8 armii bry-
tyjskiej Montgomery’ego, jak
również dowozu posiłków
do 1 armii angielskiej Ander-
sona. Według zapewnień kół
ryzymskich, komunikat wojen-
ny włoski daje całkowity
przebieg wydarzeń na froncie
afrykańskim. Redukuje on
anglo-saskie kłamstwa o postu-
powaniu się naprzód do ich wła-
ściwego rozmiaru i zaznacza,
że dotychczas odbywały się
tylko reja patroli. Przerwe,
powstała w obozie angielsko-
amerykańskim wskutek kom-
plikacji charakteru politycz-
nego i organizacyjnego, wyko-
rzystują wojska Osi dla roz-
budowy swych pozycji i zwięks-
szenia zapasu broni i materia-

łu ludzkiego swych baz i punk-
tów oparcia. Zdaniem kompe-
tentnych sfer rzymskich, po
obu stronach obecnie odbywa
się przygotowanie do akcji,
która obecnie nie każe już na
siebie długo czekać.

Plany dalszej reorganizacji gabietu Churchilla

GENEWA. (DNB). Poli-
tyczny korespondent gazety
„Evening Standart” pisze, że
Churchill dokona prawdopo-
dobnie dalszych zmian w swo-
im urzędzie, a mianowicie w
związku z utworzeniem nowo-
go ministerstwa planowania.
Następnie w Londynie liczą
się z tym, że nominacja wice-
króla Indji przyniesie ze sobą
zmiany w rządzie. „Standart”
sądzi, że Churchill chętnie za-
mianowałby lorda Cranborne
wicekrólem Indji.

